

van die grote groepen als voorheen. Dat is op zich dus een positief punt, maar hoe lang gaat dat duren? Als er ergens een boom op het hek valt hebben de damherten de doorgang zo gevonden. Een paar weken geleden hebben dierenactivisten uit protest een stuk hek open geknipt. De volgende dag moesten alle dammen weer terug het gebied in worden gejaagd.'

Reeën

We volgen de wildwissels dieper het gebied in. Een paar konijnen schieten weg onder de struiken. Een eindje verder staan weer een paar dammen te grazen. 'Mooi veldje, hé?', zegt Schoon. 'Ik kom

hier al van jongsaf aan. Het zat hier barstensvol met konijnen, maar die hebben allemaal het loodje gelegd door myxomatose en VHS. We hadden hier destijds een voorjaarsstand van enige honderden reeën. Nu tellen we er nog geen twintig. De grote hoeveelheid dammen en de schapen hebben de reeën zo goed als weggedrukt. Ik heb aan het begin van de jaren negentig de tijd nog meegemaakt dat we hier tijdens een telling twaalf dammen tegenkwamen. Iedereen wilde die beesten zien, zo uitzonderlijk waren ze. Nu is de situatie omgekeerd. Je ziet bijna geen ree meer, maar damherten des te meer.' Een exemplaar ligt roerloos voor ons in het

gras. Er is niet veel meer over dan een half karkas. De onderste wervels zijn al vergaan. Schoon bekijkt een van de lopers die een eindje verder ligt en zegt: 'Dit is het werk van de vos. Kijk maar hoe de randen zijn aangevreten. Dit hert ligt hier al langer en is vermoedelijk een natuurlijke dood gestorven.' Of de Vereniging Het Edelhert al reactie heeft gekregen van de Gemeente Amsterdam? Hij schudt ontkennend het hoofd en zegt: 'Nee, maar ik geef de hoop niet op dat er daar in Amsterdam, ver weg van de plaats delict, toch ooit bij iemand een lichtje gaat branden. Hek of geen hek, beheermatig afschot zal in de toekomst onvermijdelijk zijn.' ■

Raster en damherten nabij Zandvoortselaan

